

អាណាចក្រព័ន្ធភ័យបុរាណ

រូបភាពប្រាសាទបន្ទាយស្រី

រដ្ឋបាលរដ្ឋបាល
អភិវឌ្ឍន៍ស្ថាប័ន លី សុវិន

ភ្នំពេញ
បោះពុម្ពលើកទី១

ព.ស.២៥៥៦

គ.ស.២០១២

www.elibraryofcambodia.org

អាពាហ៍ពិពាហ៍បន្តិចបន្តួច

ស្តីពី

- ~ ពិធីធ្វើក្រុងពាលី ទំព័រ ១២
- ~ ពិធីចំរើនព្រះបរិត្ត ទំព័រ ១៩
- ~ ពិធីសែនក្នុងដៃ ទំព័រ ២៣
- ~ ពិធីកាត់ខាន់ស្លា ទំព័រ ២៥
- ~ ពិធីលាងដើង ទំព័រ ៣៨
- ~ ពិធីសំពះដ្ឋីម
- ~ ពិធីតោងស្បែក
- ~ រិះគន់ស្លាបនា

រៀបរៀងដោយ

អគីតសាស្ត្រាចារ្យ លី សុវិរ

ចោះពុម្ពលើកទី ១

ព.ស. ២៥៥៦

គ.ស. ២០១២

អារម្ភកថា

ខ្ញុំបានសិក្សាយល់ច្បាស់ថា ប្រការទាំងឡាយនៃប្រពៃណីអ្វីមួយ ដែលចាស់បុរាណលោកបានអោយអនុវត្ត ហើយរស់នៅបានជាងពីរពាន់ឆ្នាំហើយនោះ យើងត្រូវតែរក្សាទុក, ពិព្រោះខ្ញុំយល់ថា

១. បុព្វបុរសខ្មែរ លោកបានបង្កើតប្រពៃណីអ្វីមួយ លោកបានថ្លឹងថ្លែង ពិចារណា ពិភាក្សាបានល្អិតល្អន់ណាស់, បើប្រពៃណីអាពាហ៍ពិពាហ៍វិញ បើប្រាសចាកពីមូលបញ្ហានៃរបបមាតាធិបតេយ្យខ្មែរ លោកមិនព្រមបង្កើតអោយកូនខ្មែរ យកមកអនុវត្តតាមឡើយ ។

២. ប្រសិនបើប្រពៃណីណានោះ លោកបានអោយអនុវត្តតាមបានជាងពីរពាន់ឆ្នាំ យើងត្រូវតែថែរក្សាទុក ពិព្រោះ ការប្រព្រឹត្តតាមប្រពៃណីនោះ មិនមែនធ្វើអោយមានបាបបុណ្យ រឺមានឧបទ្រព្យចង្រៃអ្វីកើតមានដល់ខ្លួនឡើយដែរ ។

ប៉ុន្តែបើមានពេលខ្លី រឺមានធនធានតិច មិនអាចធ្វើបាន យើងអាចលើកទុកមួយអន្លើសិន រឺយើងយកចំនួនណាមួយមកធ្វើ តាមធនធាន និងពេលវេលាជាការល្អ ពិព្រោះ យើងចេះ និងយល់ប្រពៃណីបានខ្លះហើយ តែក្រែងយើងមិនបានយល់ន័យ នៃពិធីដែលបុព្វបុរសខ្មែរបានបង្កើតអោយយើងអនុវត្ត ។

បណ្ឌិត លី សុវិរ
អក្សរសិទ្ធិ

ចំណាច់អារម្មណ៍

ខ្ញុំបានអានដោយយកចិត្តទុកដាក់នូវសៀវភៅ

- អាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្មែរ ភាគ ១ និងភាគ ២ ឆ្នាំ ១៩៩៥
- អាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្មែរកំពុងមានវិបល្លាស ឆ្នាំ ២០០៧
- អាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្មែរប្រៀបធៀប ឆ្នាំ ២០០៨
- អាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្មែរបន្ថែម ឆ្នាំ ២០១០
- អាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្មែរបង្កប់ ឆ្នាំ ២០១២

ស្នាដៃស្រាវជ្រាវរបស់លោកបណ្ឌិត ពិតជាមានការលំបាកជាច្រើនណាស់ និងមានទស្សនាទាន ដែលអាចទទួលបាន ហើយនិងអាចឱ្យអ្នកអានទាំងឡាយស្គាល់ ស្រឡាញ់វប្បធម៌ អរិយធម៌របស់ខ្មែរយើង និងជាទិន្នន័យពិសេស ផ្សំ និងទិន្នន័យធម្មានុរូបកម្មរាជានិយមខ្មែរ ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ ដែលបានធ្វើឱ្យខ្ញុំរកឃើញជាសម្មតិកម្ម នូវលក្ខខណ្ឌរបស់ក្សត្រី លីវ យី ដាក់ទៅលើ ហ៊ុន ឡាន ។

បណ្ឌិត មិន ស៊ាន

ចំពោះលោកប្រឹក្សាប្រតិបត្តិ

ខ្ញុំសូមកោតសរសើរដោយស្មោះ ចំពោះលោកប្រឹក្សាប្រតិបត្តិ **លី សុវត្ថ** ដែលបានខិតខំព្យាយាមធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវបានស៊ីជម្រៅលើ អាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្មែរ។ ការណ៍ដែលមាន ឯកសារអាពាហ៍ពិពាហ៍បង្កប់នេះ ដោយសារតែគាត់រកឃើញថ្មីៗទៀតដែលមិនទាន់បានសរសេរ និងវិភាគនៅ ក្នុងស្នាដៃអាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្មែរមុនៗរបស់ គាត់។

ឯកសារនេះជាសក្ខីកម្មយ៉ាងប្រក្សក្សបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់តាមរយៈការ រៀបចំពិធីបទចម្រៀងនានាក្នុងពេលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ថា សង្គមខ្មែរជាសង្គម មាតាធិបតេយ្យដែលបានអោយអំណាចនិងតំលៃដល់នារីខ្មែរថាជាមេ ជាមួយ ជាអ្នកមាន ប្រាជ្ញាឈ្លាសវៃ ម៉ត់ចត់ ឧស្សាហ៍ព្យាយាម សន្សំសំចៃ ជាអ្នករក្សា ទុកដាក់ទ្រព្យសម្បត្តិ ជាសិរីសួស្តី ជាមង្គលនៅក្នុងគ្រួសារ និងសង្គម។

នៅក្នុងទស្សនៈអភិរក្ស និង អភិវឌ្ឍអ្នកដឹកនាំអនុវត្តត្រូវធ្វើយ៉ាងណា អោយរក្សាបានពណ៌សម្បុរប្រពៃណីជាតិមួយដែលធ្លាប់រុងរឿងពីអតីតកាល កាន់តែមានពន្លឺចាំងចែងរុងរោចន៍ថែមទៀត។

សូមអោយប្រពៃណី និងអរិយធម៌ខ្មែររស់នៅ និងរក្សាបានពណ៌សម្បុរ ជាតិជានិច្ចនិរន្តរ៍។

លី សុវត្ថ

ប្រពៃណីខ្មែរ

ពិនិយមន័យ នៃពាក្យនិមួយៗ

នូវក្នុងប្រពៃណីអាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្មែរ

បុព្វបុរសខ្មែរ បានបង្កើតប្រពៃណីខ្មែរ មានពិធីរៀបអាពាហ៍-
ពិពាហ៍កូនចៅជាដើម ទុកអោយកូនចៅខ្មែរធ្វើតាម សុទ្ធតែបានបង្កប់
និយមន័យ ជាអត្ថប្បដិរូប ។

ដូចជា ពិធីចំរើនព្រះបរិត្ត, ពិធីសែនក្នុងដៃ, ពិធីធ្វើធ្មេញ មាន
(ពិធីក្រាលអង្កររាប, បុកលក្ខ,....) ពិធីកាត់ខាន់ស្លា, លាងជើង ជាដើម
សុទ្ធតែបានបង្កប់និយមន័យ ជាអត្ថប្បដិរូប នៅក្នុងពិធីនីមួយៗនោះ ។

លុះកូនខ្មែរ បានយកប្រពៃណីនីមួយៗនោះ មកអនុវត្តតាម
ដោយមិនបានយល់ពីនិយមន័យនោះបានច្បាស់លាស់ ក៏តែងអនុវត្ត
តាមភាពស្មានៗខ្លះ ធ្វើអោយការអនុវត្តនោះ មានលក្ខណៈប្លែកៗពីគ្នា
ដែលធ្វើអោយមានទំនាស់កើតមាននៅក្នុងសង្គមខ្មែរ ។

ការយល់ឃើញបែបនេះ ទើបខ្ញុំចាប់សរសេរពិនិយមន័យ នៃ
ពាក្យប្រពៃណីអាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្មែរ មកពន្យល់តាមលំដាប់ពិធីប្រពៃណី
នីមួយៗ ដើម្បីធ្វើអោយកូនខ្មែរ បានយល់ពីបំណងរបស់បុព្វបុរសខ្មែរបាន

ច្បាស់ ដើម្បីធ្វើពិធីនីមួយៗនោះ អោយស្របគ្នា ទៅតាមគោលគំនិត
របស់បុព្វបុរសខ្មែរ ដែលបានបង្កើតរបបមាតាធិបតេយ្យ ទុកអោយ
កូនខ្មែរថែរក្សា ។

អ្វីហៅថា របបមាតាធិបតេយ្យ?

តើរបបមាតាធិបតេយ្យ កើតមាននៅក្នុងសង្គមខ្មែរ ដោយមាន
បំណងអ្វី?

គេបានថែរក្សារបបមាតាធិបតេយ្យ នៅក្នុងសង្គមខ្មែរ តើមាន
លក្ខណៈបែបណា? ក្នុងគោលបំណងចង់បានអ្វី?

បណ្តាត្រកូលខ្មែរទាំងអស់ បើត្រកូលខ្មែរណាមួយមានកូនស្រី
គេតែងរកពិធីអប់រំកូនស្រីនោះ អោយបានយល់ពីរបបមាតាធិបតេយ្យ
តាំងពីកូនស្រីនោះនៅតូច រហូតដល់ចាស់ អោយបានយល់ថា ខ្លួនជាស្រី
ត្រូវរៀបចំធ្វើខ្លួនបែបណា ដើម្បីធ្វើខ្លួនអោយរស់នៅក្នុងសង្គមមនុស្ស
មានធម៌មនុស្ស (សច្ច៍ ខន្តី ភក្តញ្ញ) សំរាប់ថែរក្សាខ្លួន ។

ដូចនេះ នៅក្នុងសង្គមខ្មែរ ស្រីជាមេសង្គម លោកខំថែរក្សាកូន
អោយមានជីវិតរស់នៅបានល្អ មានសុខភាពល្អ បានទទួលចំណេះដឹងពី
សង្គមបានល្អ ដូចជាម្តាយ បានអប់រំកូនស្រីអោយមានកាយវិការទន់ភ្លន់
មានវាចាពិរោះ មានវិកពាសុភាពរាបសា ទៅរកមនុស្សដែលជាចាស់

ព្រឹទ្ធាចារ្យ អ្នកមានសុចរិតធម៌ ព្រហ្មចរិយធម៌ សីលធម៌ខ្ពស់នៅក្នុង
សង្គម រហូតដល់ចាស់ ។

បើអប់រំកូនស្រីប្រុសបានល្អ លុះត្រាតែព្រះមាតាខ្លួនឯង ចេះធ្វើ
ខ្លួនអោយរស់នៅក្នុងសង្គមខ្លួនបានល្អ មានកាយវិការទន់ភ្លន់ មាន
វាចាពិរោះពិសា ចេះគោរពចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ...បានល្អ ទើបអប់រំកូនស្រី
ប្រុសបានល្អដែរ ។ ប្រសិនបើព្រះមាតាណា ដែលអប់រំខ្លួនអោយរស់នៅ
ក្នុងសង្គមមនុស្សមិនបានល្អ មិនអាចអប់រំកូនស្រីប្រុសបានល្អឡើយ ។

ដូចនេះ នៅក្នុងសង្គមខ្មែរ កាលបើត្រកូលណាមួយ មានកូនស្រី,
ត្រកូលខ្មែរ រឺសង្គមខ្មែរ ត្រូវជួយអប់រំកូនស្រី ដែលបានកើតក្នុងសង្គម
ខ្មែរ រឺត្រកូលខ្មែរ អោយរស់នៅបានល្អ គឺអោយមានវាចាពិរោះ មាន
កាយវិការទន់ភ្លន់ មានវិកពាសុភាពរាបសា តាំងពីនៅតូចរហូតដល់
ចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ ចំពោះមនុស្សស្រី ដែលជាអ្នកដឹកនាំសង្គមមនុស្សខ្មែរ
បន្តទៅទៀត ។

ការបង្កើតរបបមាតាធិបតេយ្យ

កាលបើសង្គមខ្មែរ បានអប់រំកូនស្រីខ្មែរ អោយបានចេះយល់
ពីបញ្ហារស់នៅក្នុងសង្គមខ្មែរបានល្អហើយ ទើបលោកបង្រៀនពីកិរិយា
មារយាទផ្ទៃផ្ទួរ សំរាប់ជាតិខ្មែរ, លោកបានអោយតំលៃលើស្រីណាដែល

ចេះថែរក្សាព្រហ្មចរិយធម៌របស់ខ្លួន ដែលជាកិត្តិយសសំរាប់ជាតិខ្មែរ
ទាំងមូល គឺមិនធ្វើអោយខូចបង់កិត្តិយសដល់ជាតិខ្មែរទាំងអស់ ។

ស្រីបែបនេះ បើនាងអញ្ជើញទៅទីណា មកទីណា គេកោត
សរសើរស្ងប់ស្ងែង គេខ្ពបខ្ពាច ពពួកទេវតាអោយពរ ព្រះព្រហ្មអោយ
ជ័យ សិរីមង្គល កើតមានដល់នាងគ្រប់ពេលវេលា ។

តើស្រីមានលក្ខណៈបែបណា ដែលលោកហៅថា ចេះថែរក្សា
ព្រហ្មចរិយធម៌របស់ខ្លួន? តើព្រហ្មចរិយធម៌ជាអ្វី?

បើតាមការសង្កេត នៅក្នុងសង្គមខ្មែរក្តី តាមដំនើររឿង ដែល
មាននៅក្នុងសង្គមខ្មែរក្តី លោកបានអោយតំលៃថា ជានារីគ្រប់លក្ខណ៍
បាន, លុះត្រាតែនារីនោះ មាន:

- កាយវិការទន់ភ្លន់
- វាចាពិរោះពិសា
- ចិត្តស្ងួតបូត
- រីកពាសុភាពរាបសា
- ចិត្តស្មោះត្រង់ ចំពោះសង្គមមនុស្ស
- អំនត់ធ្មត់ ចំពោះការងារ
- អំនត់ធន់ ចំពោះសេចក្តីស្នេហា... ។

តើអ្នកចង់ ចំពោះសេចក្តីស្នេហា មានលក្ខណៈបែបណា?

ធម្មតាមនុស្សស្រីក្តី ប្រុសក្តី សុទ្ធតែមានសេចក្តីស្នេហា ជាប្រចាំ នៅក្នុងខ្លួន ។ តែស្រីខ្មែរ លោកមានត្រណម (វិន័យ) ចំពោះសេចក្តីស្នេហាថា បើស្រីខ្មែរណា មានស្នេហា ចំពោះបុរសណាម្នាក់ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីលោកមេបា សង្គមខ្មែរបានដាក់ទោសធ្ងន់ណាស់ ។

ស្រីខ្មែរមានវិកពាសុភាពរាបសា, បើប្រុសណាបានចូលទៅនិយាយពីស្នេហាចំពោះនាង ដោយមិនបានឆ្លងកាត់តាមរយៈលោកមេបាទេ នាងមិនព្រមនិយាយតបវិញ ។ នាងបានធ្វើវិកពាធម្មតាសំដែងអាការធ្វើមិនដឹងមិនលឺ ។ តែបើប្រុសនិយាយពាក្យណា ក្រៅពីសេចក្តីស្នេហា នាងឆ្លើយតបជាធម្មតា ។

ការឃើញវិកពានាងបែបនេះ វិតតែធ្វើអោយគេស្រលាញ់នាងខ្លាំងឡើងៗ មិនអាចអត់ទ្រាំបាន ទើបទៅជំរាបម្តាយឪពុក ។ បើម្តាយឪពុកបានដឹង ទើបម្តាយឪពុក រៀបចំទាក់ទងតាមប្រពៃណី ទៅនឹងម្តាយឪពុកកូនស្រី បើម្តាយឪពុកកូនស្រី អនុញ្ញាតអោយទាក់ ទងទើបម្តាយឪពុកកូនប្រុស រៀបចំប្រដាប់ប្រដា ទៅស្តីដណ្តឹងកូន ស្រី ។ បើម្តាយឪពុកកូនស្រីយល់ព្រម ត្រូវរៀបការកូនស្រីប្រុស អោយបានគ្នាជាប្តីប្រពន្ធ ។

លុះសំពះផ្ទឹមរួច នៅពេលក្រោកឡើង ប្រុសត្រូវដើរអោនតោង កន្ទុយស្បែកកូនស្រីរហូតដល់ក្នុងបន្ទប់ បានន័យថា ប្រុសត្រូវធ្វើអ្វីៗ តាមមតិល្អប្រពៃរបស់ប្រពន្ធ ពីព្រោះស្រីជាមេសង្គម ដឹកនាំសង្គម ។ បើរកទ្រព្យបាន ត្រូវប្រគល់អោយប្រពន្ធជាអ្នកទុកដាក់ ។

ស្រីដែលមានលក្ខណៈដូចខាងលើនេះហើយ លោកហៅថា របប មាតាធិបតេយ្យ ដោយលោកយល់ថា ស្រីជាមេសង្គម នៃត្រកូល នីមួយៗរបស់ខ្មែរ ។

ការយល់បែបខាងលើនេះហើយ ទើបសង្គមខ្មែរ កាលបើត្រកូល ណាមានកូនស្រី ម្តាយឪពុកក្តី មាមីង បងប្អូនទាំងអស់ក្តី ត្រូវជួយអប់រំ កូនស្រីនៅក្នុងត្រកូលខ្លួន សង្គមខ្លួន ជួយអប់រំកូនស្រីនោះ អោយបាន ល្អ សំរាប់ដឹកនាំត្រកូលសង្គមខ្មែរបន្តទៅទៀត ។

បើត្រកូលណាមានកូនស្រី អប់រំកូនស្រីនោះមិនបាន កូននោះ បានប្រព្រឹត្តអនាថារ ។ តាមការនិយមរបស់ខ្មែរ តាមប្រពៃណីថា បើនៅ ក្នុងត្រកូលខ្មែរ រឺសង្គមខ្មែរនោះ បើមានអ្នកណាឈឺ គេបានហៅកូនស្រី នោះ ទៅសែនគោរពជិដូនជិតាអោយគេ ពីព្រោះ ជិដូនជិតាខឹង បានធ្វើ អោយឈឺ ពីព្រោះខឹងអ្នកនោះ មិនជួយអប់រំកូនស្រីនោះអោយបានល្អ ។

កូនស្រីបានប្រព្រឹត្តអាក្រក់បែបនេះ ត្រកូលវិសង្គមខ្មែរ មិន
ព្រមទទួលស្គាល់កូនស្រីនោះថា ជាមនុស្សល្អ នៅក្នុងសង្គមខ្មែរឡើយ
លោកបានចាត់ទុកថា ជាមនុស្សបំព្រៃសង្គម នៅពេលរៀបអាពាហ៍-
ពិពាហ៍កូនខ្មែរណាម្នាក់ គេមិនអោយកូនស្រីនោះ ចូលទៅប៉ះទេយ្យវត្ថុ
ណាមួយឡើយ ។ បើនៅពិធីបង្ហូរពពិលវិញ គេមិនអោយចូលទៅជិត
ទាល់តែសោះ ។ សង្គមខ្មែរស្អប់ស្រីអនាចារបែបនេះណាស់ ។

បើស្រីល្អ មិនត្រឹមតែនៅរស់ទេ សូម្បីស្លាប់ហើយ ក៏នៅតែគេ
តាមគោរពទៀត ឧ. នៅពេលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ មានបង្គាប់ប្រាក់
ថ្លៃស្លាប់ទឹកដោះ (មើលកូនអាពាហ៍ពិពាហ៍មហាមន្ត្រី ញឹក នូវ) ។
តែការបង្គាប់នោះ ត្រូវមើលត្រកូលខាងប្រុស មិនអោយបង្គាប់ច្រើន
ពេកទេ តែបើតិចនោះ ត្រឹមនិមន្តព្រះសង្ឃ ១ អង្គ មកធ្វើបុណ្យ
សង្ឃទានបាន ។

ប្រាក់ថ្លៃស្លាប់ទឹកដោះនោះ ត្រូវជូនទៅម្តាយ ដើម្បីអោយ
ម្តាយយកប្រាក់នោះ ធ្វើបុណ្យសង្ឃទានជូនម្តាយ ជីដូន... ។ បើម្តាយ
ស្លាប់ ត្រូវជូនទៅឪពុក ។ ឪពុកត្រូវយកប្រាក់នោះ ទៅធ្វើបុណ្យសង្ឃ
ទាន ឧទ្ទិសកុសលជូនទៅម្តាយ ជីដូន ជីដូនទួត, លួត... តែ ឪពុក,

ជីតា, ជីតាទ្វេត,..... ក្បួនគ្មានបានប្រាប់ថា ត្រូវឧទ្ទិសជូនឡើយ ពីព្រោះ
ប្រុសគ្មានចិញ្ចឹមកូនដោយទឹកដោះ ។

របបមាតាធិបតេយ្យនៅក្នុងសង្គមខ្មែរ តាំងពីនៅតូច ត្រូវគេ
គោរពស្រីជាងប្រុស រហូតដល់ស្លាប់បាត់ហើយ ក៏គេនៅតាមគោរពបន្ត
ទៅទៀត ។

បើសង្គមណា បានគោរពប្រតិបត្តិតាមបែបខាងលើនេះបាន
លោកហៅសង្គមនោះថា ជាសង្គមមាតាធិបតេយ្យ ។

នៅក្នុងពិធីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍កូនចៅខ្មែរ មានពិធីតូចៗជា
ច្រើន, ប៉ុន្តែ នៅក្នុងទីនោះ ខ្ញុំសូមលើកយកតែពិធីណា ដែលខ្ញុំបានយល់
ថា ពិធីនោះ នៅមានបញ្ហាទំនាស់គ្នា មិនមានឯកភាពគ្នាសោះ ទើបខ្ញុំ
ខំយកបញ្ហានោះ មកសរសេរដោះស្រាយ បង្កើតអោយមានទស្សនៈរិះ
គន់ សំរាប់ពិចារណារកខុសត្រូវ ។

ឯបញ្ហាដែលខ្ញុំបានលើកយកមកសរសេរនោះ មាន :

- ១. បង្ហាញពីរបបមាតាធិបតេយ្យ ទំព័រ ១០
- ២. ពិធីធ្វើក្រុងពាលី ទំព័រ ១២
- ៣. ពិធីចំរើនព្រះបរិត្ត ទំព័រ ១៩
- ៤. ពិធីសែនកូចដៃ ទំព័រ ២៣

៥. ពិធីកាត់ខាន់ស្នា ទំព័រ ២៥

៦. ពិធីលាងជើង ទំព័រ ៣៧

៧. ពិធីសំពះផ្លឹម

៨. ពិធីតោងស្បែក

៩. សូមរិះគន់ស្ថាបនា ។

ក. បន្ទាញពីរបៀបមាតាធិបតេយ្យ

ទោក្ខនសង្ខមខ្មែរ

- ពិធីចែច្ងូវ នាំសំដីទៅមក មុននឹងចូលទៅស្តីដណ្តឹងកូនក្រមុំគេ ត្រូវរកមនុស្ស ដែលមានលក្ខណៈស្របតាមប្រពៃណីខ្មែរ ចូលទៅទាក់ ទងជាមុនសិន ។

- ស្តីដណ្តឹង ស្តីនិយាយអោយគេដឹង សាកសួរអោយគេដឹង របៀបនិយាយចងស្មានមានមេត្រី ក្នុងគោលបំណងផ្សំផ្គុំកូនស្រីប្រុស អោយជាគូភរិយាស្វាមី ។

- ពិធីហែកំនត់ គឺហែយកភស្តុភារបណ្តាការ ទៅជូនលោក មេបា តាមការដែលបានសន្មតគ្នា ដើម្បីធ្វើអោយម្តាយឪពុក ជីដូន ជីតា ញាតិមិត្ត ពេញចិត្ត ប្រគល់កូនស្រីអោយមកខ្លួន ធ្វើជាប្រពន្ធ ។

- ពិធីជូនប្រាក់ខាន់ស្នា (ប្រាក់ថ្លៃផ្ទះ) ជូនទៅលោកមេបា ដោយគោរព ។

- ពិធីជូនប្រាក់ស្នាប់ទឹកដោះ ទៅម្តាយកូនស្រី អោយធ្វើបុណ្យ សង្ឃទាន ជូនវិញ្ញាណ ជីដូន, ជីដូនទួត, ជីដូនលួត, ជីដូនលា,... ។

ការធ្វើបែបនេះ ទើបគេនិយាយរក, ទើបគេអោយកូនស្រីមក កូនប្រុស ។

ដោយមានការយល់ឃើញបែបណា បានជាមុននឹងរៀបធៀបមង្គល
ណាមួយ គេត្រូវរៀបចំធ្វើពិធីសែនក្នុងពាលីជាមុនសិន ទើបរៀប
ចំធ្វើពិធីនោះជាក្រោយ ពីព្រោះលោកយល់ថា ស្តេចក្នុងពាលី ជាអ្នក
បង្កើតទឹក បង្កើតដី ជាអ្នកថែរក្សាទឹកដី ។

ហើយករឿងនេះមកប្រៀបនឹងសម័យសព្វថ្ងៃ ស្តេចក្នុងពាលី
ជារដ្ឋអំណាច ជាអ្នកមើលការខុសត្រូវ លើមនុស្សអ្នករស់នៅលើផែនដី ។

ដូចនេះ មុននឹងធ្វើអ្វីៗ ត្រូវរៀបចំសែនក្នុងពាលី ជំរាបស្តេច
ក្នុងពាលីជាមុនសិន ដើម្បីអោយស្តេចក្នុងពាលី ទទួលស្គាល់ ។ ស្តេច
ក្នុងពាលី នឹងអោយពរ អោយជ័យ សឹមមង្គលដល់ខ្លួន ។

បញ្ជាក់

តើពិធីធ្វើក្នុងពាលីនៅពេលណា?

នៅពេលមុនកូនប្រុស ចូលដល់ផ្ទះកូនស្រី ។

បុរាណ លោករៀបការ ៣ ថ្ងៃ លោកធ្វើនៅថ្ងៃទី ២ មុនពេល
ហែកំនត់ទៅជូនលោកមេបា ។

បច្ចុប្បន្ន លោករៀបការ ២ ថ្ងៃ នៅពេលល្ងាចនៃថ្ងៃទី ១
លោកច្រើនធ្វើនៅម៉ោង ៣ រសៀល នៅពេលមុននិមន្តព្រះសង្ឃ
ចំរើនព្រះបរិត្ត ។

ខ. ពិធីធ្វើក្រុងពាលី

តើក្រុងពាលីជាអ្វី? មាននិយមន័យបែបណា? សរសេរដូចម្តេច?

ពាក្យក្រុងពាលី មកពីពាក្យ ក្រុង : ស្តេច + ពាលី : ឈ្មោះ
រួមសេចក្តីមក ស្តេចពាលី ។ តើស្តេចពាលី ជាអ្វី?

បើយោងតាមសាស្ត្រាធម្មតាមហានុគុណខ្សែ ៥ ផ្នែកខាង
ដើម មាននិយាយពីប្រវត្តិធ្វើក្រុងពាលី និងធ្វើរានទេវតា ។

- មូលហេតុអ្វី បានជាធ្វើក្រុងពាលី?
- មូលហេតុអ្វី បានជាធ្វើរានទេវតា ៨ ទិស?

សម័យថ្ងៃមួយ មានភ្លើងឆេះកល្បី, ឆេះអស់មនុស្ស, សត្វ,
រុក្ខាលតារវ័ល្លី, អ្វីៗ ក៏ឆេះគ្មានសល់ មាននៅសល់តែទឹកល្អល្អេវ ។ នៅ
ពេលនោះ ព្រះពាយ័ព្យបក់ចុះឡើង បង្កើតបានជាពពុះទឹក រសាត់
អណ្តែតចុះឡើង គ្មានទីបំផុត ។

នៅពេលនោះ មានមហាកាលនាគរាជ ១ ឈ្មោះ ក្រុងពាលី
និងព្រះអនុជម្នាក់ឈ្មោះ ភូមិរាជ ជាអ្នកនៅថែរក្សាទឹកនោះ។ លុះ
បានឃើញពពុះទឹកអណ្តែតចុះឡើងដូចនោះ ក៏បបួលបងប្អូនគូចកន្ទុយ
គ្នា ពោនពង់ក្រុងពពុះទឹកនោះ កុំអោយអណ្តែតទៅណា។ យូរទៅពពុះ

ទឹកនោះ ក៏បានកកទៅជាដែនដី ដុះព្រៃព្រឹក្សាលតាវល្លី មានមនុស្ស
មានសត្វ សព្វបែបយ៉ាង ។

នៅសម័យនោះ មានព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម **បទុមុត្តរៈ** បាន
ត្រាស់ដឹងឡើងក្នុងលោក ព្រះអង្គបានឈ្វេងយល់ថា ដែនដីនេះ បាន
កើតអំពី មហាកាលនាគរាជ ឈ្មោះ ក្រុងពាលី ។ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម
បទុមុត្តរៈ ទ្រង់បានជ្រាបដូចនោះ ក៏ព្រះអង្គយាងទៅបិណ្ឌបាតដែនដី
៣ ជំហាន ពីស្តេចក្រុងពាលី ដើម្បីអោយពុទ្ធបរិស័ទ បានរស់នៅលើ
ដែនដីនោះផង ។

ស្តេចក្រុងពាលីយល់ថា ដែនដី ៣ ជំហាន មានភាពតូចណាស់
ក៏ស្តេចក្រុងពាលី លើកថ្វាយព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម បទុមុត្តរៈ ។ ព្រះ
ពុទ្ធទ្រង់ប្រកាសប្រាប់ពពួកទេវតាទាំង ៨ ទិសថា ស្តេចក្រុងពាលី
(ព្រហ្ម) ព្រមថ្វាយដី ៣ ជំហានដល់តថាគត ។

ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម បទុមុត្តរៈ ព្រះអង្គបានឈាន ៣ ជំហាន
អស់ដីក្រុងពាលីរលីង ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុគ្រោះ បញ្ជាអោយស្តេច
ក្រុងពាលី ទៅនៅព្រៃហេមពាន្ត ។

ទឹកនោះ ក៏បានកកទៅជាដែនដី ដុះព្រៃព្រឹក្សាលាវតាវ័ន្តី មានមនុស្ស
មានសត្វ សព្វបែបយ៉ាង ។

នៅសម័យនោះ មានព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម **បទុមុត្តរៈ** បាន
ត្រាស់ដឹងឡើងក្នុងលោក ព្រះអង្គបានឈ្វេងយល់ថា ដែនដីនេះ បាន
កើតអំពី មហាកាលនាគរាជ ឈ្មោះ ក្រុងពាលី ។ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម
បទុមុត្តរៈ ទ្រង់បានជ្រាបដូចនោះ ក៏ព្រះអង្គយាងទៅបិណ្ឌបាតដែនដី
៣ ជំហាន ពីស្តេចក្រុងពាលី ដើម្បីអោយពុទ្ធបរិស័ទ បានរស់នៅលើ
ដែនដីនោះផង ។

ស្តេចក្រុងពាលីយល់ថា ដែនដី ៣ ជំហាន មានភាពតូចណាស់
ក៏ស្តេចក្រុងពាលី លើកថ្វាយព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម បទុមុត្តរៈ ។ ព្រះ
ពុទ្ធទ្រង់ប្រកាសប្រាប់ពពួកទេវតាទាំង ៨ ទិសថា ស្តេចក្រុងពាលី
(ព្រហ្ម) ព្រមថ្វាយដី ៣ ជំហានដល់តថាគត ។

ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម បទុមុត្តរៈ ព្រះអង្គបានឈាន ៣ ជំហាន
អស់ដីក្រុងពាលីរលីង ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុគ្រោះ បញ្ជាអោយស្តេច
ក្រុងពាលី ទៅនៅព្រៃហេមពាន្ត ។

ស្តេចក្រុងពាលី ទ្រង់យាងចេញទៅនៅព្រៃហេមពាន្តតាមព្រះ
បន្ទូល តែស្តេចក្រុងពាលី នឹកស្តាយផែនដីនោះណាស់ ។ ស្តេចក្រុងពាលី
បានប្រើព្រះភូមិរាជ អោយទៅសុំបាយពែចែង ពែពាលី ពីព្រះអង្គ ។

ព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម បទុមុត្តរៈ ព្រះអង្គទ្រង់អនុលោមផ្តាំថា
បើបុរសស្រីណា បានធ្វើបុណ្យអ្វីមួយ ត្រូវធ្វើពែចែង ពែពាលី ដាក់
ទេយ្យវត្ថុ មាននំចំនី អាហារភោជន ឬជាស្តេចក្រុងពាលី ព្រះអង្គបាន
សំដែងថា បានកុសលផលានិសង្សច្រើនណាស់ ។ បើមិនបានធ្វើពែចែង
ពែពាលីថ្វាយស្តេចក្រុងពាលីទេ ព្រះភូមិរាជនឹងមានព្រះទ័យអាក់អន់
រិះគន់ ជេរប្រទេចផ្តាសា យកកន្ទុយវាយវាត់ ពុំបានផលឡើយ ។

លុះព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម បទុមុត្តរៈ ទ្រង់បានអនុញ្ញាតអោយ
ពុទ្ធបរិស័ទទាំងអស់ថា បើបានធ្វើមង្គលអ្វីមួយ ត្រូវធ្វើពែចែង ពែពាលី
ថ្វាយស្តេចក្រុងពាលី ទើបបានបុណ្យ បានផលានិសង្សច្រើន ។

ពពួកទេវតាទាំង ៨ ទិស បានធ្វើជាកសិណ ដែលព្រះពុទ្ធ
ទ្រង់ព្រះនាម បទុមុត្តរៈ ទ្រង់ប្រកាសជាមួយនឹងស្តេចក្រុងពាលី ។
ឯស្តេចក្រុងពាលី បានសុំអោយព្រះពុទ្ធទ្រង់ព្រះនាម បទុមុត្តរៈ ទ្រង់
ផ្តាំនឹងពុទ្ធបរិស័ទថា បើបុរសស្រីណា បានធ្វើពិធីមង្គលអ្វីមួយ ត្រូវ
អោយធ្វើរានទេវតាទាំង ៨ ទិស ព្រមទាំងអោយរៀបរល្អាប់ នំចំនី

២. អតិថិពាលី ការទទួលភ្ញៀវ

៣. បុព្វបេតពាលី ការធ្វើទានឧទ្ទិសផល ជូនអ្នកដែលបានចែក

ឋានទៅបរលោកនាយហើយ

៤. រាជពាលី ការទទួលភារកិច្ចរាជការ ថ្វាយសួយសា អាករ ចំពោះព្រះរាជា មានបង់ពន្ធដារផ្សេងៗ

៥. ទេវតាពាលី ការផ្សាយចំនែកបុណ្យចំពោះទេវតា តាម លទ្ធិព្រះពុទ្ធសាសនា, ការរៀបរោងនាហារថ្វាយទេវតា តាមលទ្ធិក្រៅ ព្រះពុទ្ធសាសនា ។

អ្នកយល់តាមបែបខាងលើ លោកបានសរសេរពាក្យ **ក្រុងពាលី** ។

តាមសង្កេត ឃើញមានការប្រើពាក្យតាមការយល់ឃើញរបស់ ខ្លួនថា **ក្រុងពាលី និងក្រុងពាលី** ។

ដូចនេះ យើងត្រូវយកពាក្យទាំង ២ នេះ មកវិភាគ, តើពាក្យ ណាខុស តើពាក្យណាត្រូវ?

ពាក្យក្រុងពាលី មកពីពាក្យ ក្រុង = ស្តេច, ពាលី = ការបូជា ។

តើយើងយកពាលីទាំង ៥ ពាលីណាមួយមកធ្វើជាស្តេច?

តាមគោលបំណងអ្នកធ្វើ រឺអ្នករកគេអោយមកធ្វើ តើគេចង់បាន អ្វី? រឺគេចង់អោយទទួលភ្ញៀវ រឺគេចង់អោយយើងបង់ពន្ធជូនរដ្ឋ?

បើតាមគោលបំណងអ្នកធ្វើ រឺអ្នករកគេអោយមកធ្វើ តើគេចង់
បានអ្វី? គេចង់បានសេចក្តីសុខចំរើនពីអ្នកណាម្នាក់ ដែលបានផ្តល់
សេចក្តីសុខចំរើនអោយគេ ។

បើសង្កេតតាមពាក្យពលីទាំង ៥

១. ពាក្យពលីទាំង ៥ គ្មានពាក្យណាមួយ ជាការកនាមទេ មាន
តែជាពាក្យករណនាម ។ ដូចនេះ ពាក្យពលីទាំង ៥ មិនអាចទៅជួយ
ផ្តល់សេចក្តីសុខ សេចក្តីចំរើន ដល់អ្នកណាម្នាក់បានឡើយ ។

២. ពាក្យពលីទាំង ៥ ជាពាក្យសំរាប់បុគ្គលណាម្នាក់ បានធ្វើការ
បូជាដោយគោរព ចំពោះនរណាម្នាក់ប៉ុននោះ ។

ដូចនេះ អ្នកយកពាក្យពលីមកប្រើ មិនត្រឹមត្រូវតាមដំនើររឿង
ទេ ។

បញ្ជាក់

ពិធីធ្វើក្រុងពាលីនេះ ចាប់ពីឆ្នាំ ១៩៤៥ មក ព្រះពុទ្ធសាសនា
កំពុងមានការរីកចំរើនខ្លាំង ពិធីក្រុងពាលី ចេះតែចុះថយទៅៗ រហូត
ដល់បាត់ឈឹង មានលោកអាចារ្យខ្លះ ប្រជាជនខ្លះ មិនដែលលឺពាក្យ
ក្រុងពាលីនេះផងក៏មាន ។

លុះដល់ចុងទសវត្សទី ៨ និងដើមទសវត្សទី ៩ នៃសតវត្សទី
២០ នេះ ទើបបានចាប់រស់ឡើងវិញ ។

កាលបើធ្វើពិធីក្រុងពាលីចប់ លោកចាប់យកពិធីផ្សេងៗ មកធ្វើ
ជាបន្តបន្ទាប់ ៖

១. ពិសម័យបុរាណ បន្ទាប់ពីពិធីក្រុងពាលី លោកធ្វើពិធី
ហែកំនត់ទៅជូនលោកមេបា ។

២. សម័យបច្ចុប្បន្ន បន្ទាប់ពីពិធីធ្វើក្រុងពាលី លោកធ្វើពិធី
ចំរើនព្រះបរិត្ត ។

គ. ពិធីចំរើនព្រះបរិត្ត

នៅក្នុងពិធីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្មែរ គ្មានរឿងអ្វី ទាក់ទងនឹង ព្រះសង្ឃសោះ ហេតុអ្វីក៏និមន្តព្រះសង្ឃមកចំរើនព្រះបរិត្តដែរ ។ តើ មានមូលហេតុអ្វី? មកពីមានគោលបំណងអ្វី?

ប្រទេសខ្មែរអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា បើមានរៀបធ្វើពិធីអ្វីមួយ ត្រូវតែនិមន្តព្រះសង្ឃមកចំរើនព្រះបរិត្ត ។

ក. នៅសម័យបច្ចុប្បន្ន

គេនិមន្តព្រះសង្ឃចំរើនព្រះបរិត្ត ដោយមានគោលបំណង ចង់បាន ព្រះសង្ឃសូត្រធម៌ ប្រសិទ្ធពរជ័យ អោយកូនស្រី កូនប្រុស បានសុខ ចំរើន ។

ខ. នៅសម័យបុរាណ

គេបាននិមន្តព្រះសង្ឃចំរើនព្រះបរិត្ត អភិសេកកូនស្រី កូនប្រុស អោយបានជាមនុស្ស ។

នៅពេលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ តើកូនស្រី កូនប្រុស មិនមែនជា មនុស្សទេរឺ?

បើយើងនាំគ្នាមើលរូបកូនស្រី កូនប្រុស ឃើញគេមានរូប
មនុស្សជាស្រី ជាប្រុសច្បាស់ណាស់ តែយើងមិនអាចសន្និដ្ឋានថា អ្នក
ទាំង ២ នាក់នេះ មានធម៌មនុស្សហើយ រឺនៅ?

តើធម៌មនុស្ស មានអ្វីខ្លះ?

១. សច្ចំ ធ្វើអោយអ្នកទាំង ២ នាក់ មានវាចាប្រកាន់សច្ចភាព
ទោះនិយាយទៅកាន់ប្តីប្រពន្ធក្តី ទៅកាន់សង្គមមនុស្សក្តី អ្នកទាំង ២
ប្រកាន់សច្ចភាពទាំងអស់ ។

២. ខន្តិ ត្រូវមានការអត់ធ្មត់ចំពោះគ្នានិងគ្នា ត្រូវពិចារណា
រកហេតុផលអោយបានច្បាស់ បើហេតុការណ៍នោះ មិនប៉ះពាល់សង្គម
មនុស្សខ្លាំងទេ ត្រូវតែចេះអត់ធ្មត់ ទើបរកសេចក្តីសុខជូនសង្គម និង
សង្គមគ្រួសារបាន ។

៣. កតញ្ញូ មានភាពជាមនុស្សអ្នកមិនរមិលគុណគេ ដែលគេបាន
ធ្វើមកលើខ្លួន មានព្រះមាតាបិតា ជាដើម ។

បើអ្នកណាម្នាក់ មានធម៌ សច្ចំ ខន្តិ កតញ្ញូ នៅក្នុងខ្លួន លោកហៅ
ថាមនុស្ស ។ បើអ្នកទាំង ២ មានធម៌នៅក្នុងខ្លួនហើយ អ្នកទាំង ២ មិន
ចេះឈ្លោះប្រកែកគ្នា អ្នកទាំង ២ មិនចេះឈ្លោះប្រកែកនឹងអ្នកដទៃ

ឡើយ ។ ពីព្រោះ អ្នកទាំង ២ បានយល់ពីសង្គមមនុស្ស រៀនចេះរស់
នៅក្នុងសង្គមមនុស្សបានល្អ ។

ការដាក់ផ្តល់ទឹក នៅក្នុងពិធីចំរើនព្រះបរិត្ត ក្នុងគោលបំណង
អោយព្រះសង្ឃបាចទឹកអោយកូនស្រីប្រុស ។ ការធ្វើនេះ ក្នុងគោល
បំណង ចង់បានសេចក្តីសុខចំរើនអោយកូនស្រីប្រុស ។

តែការធ្វើនេះ ត្រូវជួបនឹងវិបត្តិ ២ យ៉ាង :

១. នៅពេលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ នៅសម័យនេះ ច្រើនតែជួល
យកសំលៀកបំពាក់ពីផ្ទះ មកស្លៀកពាក់ ។ ពេលព្រះសង្ឃបាចទឹកមន្ត
ត្រូវសំលៀកបំពាក់ទទឹកជោគ អ្នកផ្ទះមានទឹកមុខមិនល្អ អ្នកផ្ទះខ្លះ
យកសំពត់ទៅគ្របបិទបាំង កុំអោយទទឹកសំលៀកបំពាក់ ។

ការធ្វើរបៀបនេះ ច្រើនគេទិចទានថា ប្រពៃណីខ្មែរមិនល្អ ។ ឯ
ព្រះសង្ឃធ្វើកាយវិការច្រងេងច្រងាង ពុទ្ធបរិស័ទថា ព្រះសង្ឃមាន
កាយវិការមិនល្អផង ។

ដើម្បីជៀសវាងហេតុទាំង ២ នេះ ផ្ទះគួរធ្វើញ៉ាវស្រា មានរាង
ដូចកូនប៉ាន់ សំរាប់ដាក់ទឹកក្តួស ទឹកសង្ហូ នៅមុខព្រះសង្ឃ ។

លុះព្រះសង្ឃសូត្រមន្តចប់ កូនស្រីប្រុស យកទេយ្យវត្ថុទៅ
ប្រគេនព្រះសង្ឃ ថ្វាយបង្គំព្រះសង្ឃ លាបាតដៃទាំងគូទៅរកព្រះសង្ឃ,

ព្រះសង្ឃយកទឹកក្នុង ទឹកសង្ក ច្រូចដាក់បាតដៃកូនស្រីប្រុស ។ កូនស្រីប្រុស
យកទឹកក្នុង ទឹកសង្ក មកលាបមុខ ក្បាល ។ ការធ្វើបែបនេះ ក៏មានលក្ខណៈ
ល្អម្យ៉ាងដែរ ហើយមានលក្ខណៈស្របតាមប្រពៃណីខ្មែរផង ។

អ្នកផ្ទះ គួរធ្វើកូនប៉ាន់ដាក់ទឹកក្នុង ទឹកសង្ក ដើម្បីជៀសវាងកុំអោយ
ទឹកមន្ត ទឹកសំលៀកបំពាក់ ខូចខោអាវរបស់ខ្លួនផង ដើម្បីការពារព្រះសង្ឃ
កុំអោយព្រះអង្គមានកាយវិការច្រងេងច្រងាងផង ។

បញ្ជាក់ពីការនិមន្តព្រះសង្ឃ
នៅក្នុងពិធីរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ តើលោកត្រូវនិមន្តព្រះសង្ឃ
ប៉ុន្មានព្រះអង្គ?

១. នៅសម័យបុរាណ

លោកនិមន្តពីចំនួន ៥ ទៅ ៨ ព្រះអង្គ ពីព្រោះលោកយល់ថា
និមន្តព្រះសង្ឃមកអភិសេកអ្នកទាំង ២ នាក់ អោយបានជាមនុស្ស ។

២. បច្ចុប្បន្ន

លោកយល់ថា និមន្តព្រះសង្ឃមកចំរើនព្រះបរិត្ត ប្រសិទ្ធពរជ័យ
អោយកូនស្រីប្រុស និមន្ត ២ ព្រះអង្គក៏បាន ៥ ព្រះអង្គក៏បាន តាម
សទ្ធា មិនមានកំនត់ឡើយ ។

ឃ. ពិធីសែនគួចដៃ

ពិធីសែនគួចដៃនេះ ពិសម័យបុរាណ លោកបានរៀបពិធីដាច់ដោយឡែកពីគ្នា គឺកូនស្រី បានរៀបពិធីសែននៅលើផ្ទះកូនស្រី ។ លុះសែនកូនស្រីរួច ទើបលោកមេបាទាំងអស់ នាំគ្នាចុះទៅសែនកូនប្រុសនៅឯរោងផ្កាស្លាទៀត ។

ហេតុអ្វី ក៏បានជាលោករៀបពិធីសែនដាច់ដោយឡែកពីគ្នា?

ពិព្រោះ កូនស្រីត្រូវសែនជំរាបប្តឹងញាតិខាងស្រី, ឯកូនប្រុសត្រូវសែនជំរាបប្តឹងញាតិខាងកូនប្រុស ទោះញាតិនោះ មានជីវិតរស់នៅក្តី បានស្លាប់បាត់បង់ជីវិតទៅហើយក្តី សូមអោយក្រុមញាតិទាំងនោះ ទទួលស្គាល់ខ្លួនថា បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ បានក្រាបក្បាលដល់កន្ទេលគោរពជីដូនជីតា ។

ឯញាតិកំពុងមានជីវិតនៅរស់ លោកបានយកអំបោះស ៣ សរសៃ មកគូបគ្នា ហើយគូចកណ្តាលមកចងដៃកូនប្រុសស្រី ថែមទាំងប្រកាសប្រាប់អ្នកទាំងពីរថា តា, អុំ ចងស្រែនេះ, គោនេះ រឺក្របីនេះ រឺជាមាស រឺជាប្រាក់ ទុកជាដើមទុនរបស់អ្នកទាំង ២ ផង ។

ម្យ៉ាងទៀត លោកបានកោតសរសើររឺក៏ក៏ ចរិយា នៃអ្នកទាំង ២ ថាជាមនុស្សមានរឺក៏ពាល្ត បានគោរពប្រពៃណីខ្មែរ បានល្អប្រពៃផង ។

លោកបានអធិដ្ឋានចិត្តថា សូមអោយអ្នកទាំង ២ បានសុខចំរើន
ដូចបំណងប្រាថ្នារៀងៗខ្លួន ។

អ្វីៗដែលគេបានចង់ដៃនៅពេលនេះ ត្រូវបានជាសម្បត្តិរបស់
អ្នកទាំង ២ ។

កាលបើធ្វើពិធីសែនគួរដៃចប់ លោកចាប់ធ្វើពិធីជាបន្តបន្ទាប់

១. សម័យបុរាណ

ពីសម័យបុរាណ លោកចាប់ធ្វើពិធីធ្វើធ្មេញ... រហូតដល់ពិធីកប់
ល្អិត តែម្តង ។

២. សម័យបច្ចុប្បន្ន

បើអ្នកមានទ្រព្យ លោកមានធ្វើពិធីកាត់ខាន់ស្លា ផ្នែកខាងចុង
តែការធ្វើនោះ មិនមានលក្ខណៈដូចសម័យមុនឡើយ បានន័យថា គ្រាន់
តែធ្វើបង្រួបប៉ុននោះ ។

ខ. ពិធីកាត់ខាន់ស្លា

នៅពេលរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍កូនចៅខ្មែរណាម្នាក់ ដែលមាន
រៀបពិធីកាត់ខាន់ស្លា លោកអាចារ្យខ្មែរ ត្រូវរៀបធ្វើពិធីនោះ ចាប់ធ្វើ
ពីពិធីក្រាលអង្កររាប ពិធីធ្វើធ្មេញ.... រហូតដល់ពិធីកប់ជីវី (កប់ល័ក្ក) ។

មូលហេតុអ្វី បានជាលោកនាំអោយធ្វើបែបនេះ? ពីព្រោះ

១. ផ្នែកខាងដើម លោកបានបង្ហាញពីទ្រឹស្តី

២. ផ្នែកខាងចុង លោកបានបង្ហាញពីការអនុវត្តតាមទ្រឹស្តី បាន

ផលល្អ ។

ក. ការបង្ហាញតាមទ្រឹស្តី

តើមេរៀនទាំងនោះ មានអ្វីខ្លះ?

មានមេរៀនច្រើន តែខ្ញុំលើកយកមេរៀនខ្លះៗ មកបញ្ជាក់

១. ពិធីក្រាលអង្កររាប

ជាពិធីបង្ហាញពីពលកម្ម អោយកូនស្រីបានយល់ថា អ្វីៗកើត
មានពីពលកម្ម ដែលមានសេចក្តីព្យាយាមល្អ បានន័យថា បើនាងមាន
ប្តី នាងត្រូវលើកភូមិ សង់លំនៅឋានអោយបានល្អសមរម្យ ។ បើនាង
លើកភូមិ សង់លំនៅឋានបានល្អហើយ នាងត្រូវដឹកស្រះ ដឹកអណ្តូង
យកទឹកលាយល័ក្ក អោយនាងបៀម ។ បើនាងមិនព្រមដឹកស្រះ ដឹក

អណ្តូង យកទឹកមកលាយលក់ក្តៅអោយនាងបៀម នាងក៏គ្មានសិរស្និស្តី
កើតមានដល់ខ្លួននាងឡើយ ។

បានន័យថា បើនាងមានទឹកស្រះ ទឹកអណ្តូង, នាងត្រូវយកទឹក
ស្រះ ទឹកអណ្តូងនោះ ទៅស្រោចដំនាំ ដែលនាងបានដាំ ។ កាលបើដំនាំ
នោះ មានដើម មានស្លឹក មានផ្កា មានផ្លែ, សុទ្ធតែកើតមាស កើតប្រាក់
(អប់រំតាមបែបប្រទេសកសិកម្ម) ។

ខ. នៅផ្នែកខាងចុង លោកបានបង្ហាញពីការអនុវត្តតាមទ្រឹស្តី

បើនាងមានមាស មានប្រាក់ច្រើន នាងនឹងមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះពីរោះ
ល្បីសព្វទីកន្លែង ។

ការមានឈ្មោះពីរោះល្បីនេះ មិនមែនមានឈ្មោះពីរោះល្បីតែ
ម្នាក់ឯងទេ សូម្បីម្តាយឪពុកខ្លួន ក៏មានឈ្មោះពីរោះល្បីដែរថា កូន
លោកនេះ នាងនោះ គេខំរកសុំមានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើនណាស់ ។

កាលបើនាងមានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើន នាងតែងយករឿងនេះទៅ
ជំរាបម្តាយឪពុកថា ខ្ញុំបានគោរពតាមមេរៀន ដែលលោកមេបា បាន
យកមកបង្រៀនខ្ញុំ ខ្ញុំបានសំរេចផលល្អខ្ពស់ តាមបំណង ។

ដោយហេតុដែលមានដូចខាងលើនេះហើយ បានជាមានមេរៀន
អោយកូនស្រី យកផ្លែឈើផ្សេងៗ មានផ្លែចេកជាដើម និងទឹកអប់

ប្រេងមេរ្យា ទៅជូនម្តាយឪពុក ហើយនិយាយអ្នកប្រាប់ម្តាយឪពុកថា ខ្ញុំ
បានគោរពតាមពាក្យបណ្តាំ ដោយយកចិត្តទុកដាក់ ដំនាំដែលខ្ញុំបានដាំ
ដើម, ស្លឹក, ផ្កា, ផ្លែ សុទ្ធតែកើតមាន កើតប្រាក់, ដីភូមិរបស់ខ្ញុំ មាន
ជាតិផ្អែម, ទឹកស្រះ រីអណ្តូង ដែលខ្ញុំបានដឹក សុទ្ធតែមានជាតិផ្អែម ។

សូមលោកម្តាយឪពុក ពិសានឹងបានឃើញមាន ប្រាក់ ពិសាដី
និងទឹក នឹងបានដឹងថា ដី, ទឹក នោះ មានជាតិផ្អែម ។

២. ពិធីបុកល័ក្ខ

ជាមេរៀនប្រាប់កូនស្រីតាមបទចម្រៀង

កុំអោយខ្លះខ្លាយ ត្រូវចេះសន្សំ ទើបចូលទៅនៅក្នុងសង្គម

មនុស្សរស់នៅបានល្អ ។

បើនាងបុកល័ក្ខ	ទទាក់អោយខែ
សន្សំសំចៃ	កុំអោយល័ក្ខខ្លាយ ។
បើនាងបុកល័ក្ខ	កុំបុកបំផាយ
ធ្វើអោយល័ក្ខខ្លាយ	ចង្រៃមហិមា ។
លើសកុកទំផ្លុះ	វែកចំលលាដី
ចង្រៃមហិមា	ខ្លាំងណាស់កូនអើយ ។

៣. មេរៀន លោកបានបង្ហាញថា

បើនាងធ្វើអ្វីៗ នាងត្រូវចេះសន្សំ ។ បើនាងសន្សំបានហើយ នាង
ត្រូវចែកតាមចំណែកនីមួយៗ អោយមានតាមផ្នែកៗ តាមការបែងចែក
តាមបំណងរបស់ខ្លួន :

បើនាងបុកស្រូវ	កុំចោលអង្កាម
ចាស់ទុំលោកហាម	អង្កាមទុកលក់ ។
បើនាងបុកស្រូវ	កុំចោលកន្តក់
ចិញ្ចឹមជ្រូកលក់	យកមាសយកប្រាក់ ។
ប្រាំតំលឹងទិញសូត្រ	ប្រាំត្រនោតទិញអ័ក្ស
ប្រាំទៀនទិញល័ក្ក	ធ្វើធ្មេញប្អូនស្រី ។

៤. លោកបង្ហាញអំពីការធ្វើពលកម្ម

ត្រូវរៀនអោយចេះស្អាត ហើយធ្វើការអោយបានម៉ត់ចត់ កុំពឹង
លើអ្នកដទៃអោយធ្វើតាមក្រោយ ។ បើនាងធ្វើអ្វីៗ ត្រូវធ្វើអោយបាន
សំរេចដោយខ្លួនឯង ទើបខ្លួនចូលទៅរស់នៅក្នុងសង្គមមនុស្សបានល្អ
ប្រពៃ ទើបសង្គមមនុស្ស បានអោយតម្លៃដល់នាងថា កិច្ចការដែល
នាងធ្វើបានល្អ ។

បើនាងបុកស្រូវ	បាច់អីម្តាយអុំ
ខ្លួនពេញក្រមុំ	ម្តាយអុំដែលៗ ។

៥. មេរៀនប្រាប់ពីវិធីប្រើប្រាស់

តាមបទចម្រៀងថា

បើនាងប្រើមល័ក្ក	តាំងចិត្តអំនត់
កំហឹងខុសបទ	កំចាត់អោយឆ្ងាយ ។
ចង្រៃគ្រប់មុខ	រែងជាប់អន្តាយ
កំចាត់អោយឆ្ងាយ	កុំទុកនៅជិត ។
បើនាងប្រើមល័ក្ក	ត្រូវមានស្នេហាស្និទ្ធ
មនុស្សរស់នៅជិត	ជាមិត្តប្រពៃ ។
ទោះរស់នៅឆ្ងាយ	ដូចម្តាយរួមផ្ទៃ
អ្នកផ្តល់តំលៃ	អោយនាងគ្រប់ពេល ។

បើយោងតាមបទចម្រៀងខាងលើ លោកបានយល់ថា ធម្មតា

មនុស្សណាម្នាក់ បានចូលទៅរស់នៅក្នុងសង្គមមនុស្ស ដែលមានគ្នា ច្រើន តែងមានចិត្តគំនិតប៉ះគ្នា ប្រៀបបាននឹងបាននៅក្នុងរាវ ។

ការយល់ឃើញបែបនេះ បានជាលោកយកបទចម្រៀងខាងលើ មកច្រៀងអប់រំកូនស្រី អំពីការរស់នៅក្នុងសង្គម តែងមានទំនាស់ ។

ដូចនេះ បើនាងចូលទៅរស់នៅក្នុងសង្គមមនុស្ស តែងមាន ទំនាស់ ។ បើនាងព្រមទៅរស់នៅក្នុងសង្គមមនុស្សច្រើន បើនាងចង់បាន

សុខ នាងត្រូវមានអំណត់ធ្មត់អោយបានច្រើន ទើបនាងបានសុខ ។ សង្គម
មនុស្ស និងបានអោយតំលៃថា នាងជានារីគ្រប់លក្ខណ៍ ។

បញ្ជាក់ពី

ពិធីកាត់ខាន់ស្លា

នៅក្នុងសង្គមរបបមាតាធិបតេយ្យខ្មែរ លោកបានបើកឱកាស
អោយកូនប្រុស (ទស្សនាទានបិតាធិបតេយ្យ របស់ក្រុមចន្ទវង្ស)
ដើម្បីស្វែងរកកូនស្រីណា ដែលមានវិកតា មានកិរិយាមារយាទផ្ទៃផ្ទួរ
ចេះថែរក្សាព្រហ្មចារិនីរបស់ខ្លួន អោយបានគង់វង្សល្អ សំរាប់សង្គម
មាតាធិបតេយ្យខ្មែរ ទើបលោកយកនារីនោះ មកកាត់ខាន់ស្លា (នេះ
ជាទស្សនាទាន ប្រៀនប្រដៅ ដើម្បីលើកកម្ពស់ក្រុមស្វិយវង្ស) ។

បើនារីណាមានវិកតា កិរិយាមារយាទមិនល្អ មិនចេះថែរក្សា
ព្រហ្មចារិនីរបស់ខ្លួន សំរាប់សង្គមរបបមាតាធិបតេយ្យខ្មែរទេ លោក
មិនព្រមយកនារីនោះ ទៅកាត់ខាន់ស្លាទេ ថែមទាំងលោកបានបន្ទាប
បន្ថោកថា ជានារីចង្រៃបំព្រៃសង្គមរបបមាតាធិបតេយ្យខ្មែរ ថែម
ទៀត ។

ដូចនេះ មនុស្សនៅក្នុងសង្គមរបបមាតាធិបតេយ្យខ្មែរ ពិសម័យ
បុរាណ លោកបានយកតែនារីគ្រប់លក្ខណ៍ នៅក្នុងសង្គមខ្មែរ មកកាត់

ខាន់ស្លា ។ ឯកូនប្រុស លោកមិនបានយកទៅកាត់ខាន់ស្លាឡើយ ពីព្រោះលោកយល់ថា កូនប្រុសនៅក្នុងសង្គមរបបមាតាធិបតេយ្យខ្មែរ លោកបានលែងចោល, លោកមិនដែលបានអោយតំលៃថា ប្រុសគ្រប់ លក្ខណ៍ឡើយ ។

នៅសម័យសព្វថ្ងៃនេះ លោកអាចារ្យបានយកកូនប្រុស អោយ ទៅអង្គុយរួម កាត់ខាន់ស្លាជាមួយនឹងកូនស្រី តើលោកអាចារ្យយល់ បែបណា?

ខ្ញុំមានគំនិតយល់ថា ពេលខ្លះ មកពីឪពុកម្តាយនៃកូនស្រីប្រុស អោយ ធ្វើបែបនេះ ។ តែពេលខ្លះ លោកអាចារ្យបាននាំអោយធ្វើបែបនេះដែរ ពីព្រោះលោកអាចារ្យមិនបានយល់ពីរបបមាតាធិបតេយ្យខ្មែរដែរ ។

គត់ចំណាំ: បើមាតាបិតាទាំងសងខាង លោកបង្ខំអោយធ្វើ គួរ លោកអាចារ្យពន្យល់វិញថា ការអោយកូនប្រុសចូលទៅអង្គុយកាត់ ខាន់ស្លាជាមួយនឹងកូនស្រី មិនត្រូវតាមរបបមាតាធិបតេយ្យខ្មែរទេ ។

ម្យ៉ាងទៀត បើយកកូនប្រុសទៅកាត់ខាន់ស្លា តើអោយអ្នកណា ជាអ្នកចេញប្រាក់ថ្លៃខាន់ស្លា រឺក៏នាំគ្នាធ្វើរបៀបលេង?

បើនាំគ្នាធ្វើរបៀបលេងទេ គួរកុំធ្វើល្អជាង កុំអោយគេធ្វើតាម នាំអោយខូចតំលៃរបបមាតាធិបតេយ្យខ្មែរ ។

ពីសម័យបុរាណ សូម្បីស្រីដែលមានរីកពាមិនល្អ បានឃើញ
ប្រុសនិយាយឡេះឡោះច្រើន មិនគប្បីភ្នែកអ្នកដទៃមើល ក៏គេមិន
យកស្រីបែបនេះទៅកាត់ខាន់ស្នាដែរ ។

បន្តពីនេះទៅ ខ្ញុំសូមលើកយកប្រពៃណី ពីរបៀបធ្វើពិធីកាត់
ខាន់ស្នា ពីសម័យបុរាណដោយសង្ខេបខ្លីៗ មកជំរាបជូន ៖

- បើលោកបានរៀបក្រាលអង្គររាបរួចហើយ លោកមេបាបាន
បញ្ជាអោយអ្នកភ្លេង ច្រៀងហៅកូនស្រីចេញមកអង្គុយលើអង្គររាបថា

ស្រីសត្រឡង់ ចេញមកពីក្នុង
មកអង្គុយលើអង្គររាប ។

ស្រីសសុភាព មកអង្គុយលើអង្គររាប
បំពេញលក្ខណ៍ស្រី^(១) ។

លុះចប់ពិធីធ្វើធូញ ចូលដល់ពិធីកាត់ខាន់ស្នា លោកមេបា បាន
បង្គាប់អោយភ្លេង ច្រៀងអញ្ជើញព្រះមាតាបិតាកូនស្រី អោយមក
អង្គុយបាំងឆត្រអោយកូនស្រី ដែលនាងកំពុងអង្គុយលើអង្គររាប
ស្រាប់^(២) ។

១. អាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្មែរ ភាគ ២ ទំព័រ ២៨

២. អាពាហ៍ពិពាហ៍ប្រៀបធៀបភាគ ១ ទំព័រ ១០៦ បន្ទាត់ ១២

រូបអង្គុយកាត់ខាន់ស្លា

**រូបនេះ ខ្ញុំបានពីកញ្ញា ស៊ុន សុវណ្ណនី
ដែលអង្គការពិពរណ៍វប្បធម៌អង្គរព្រះបាទ បានធ្វើនៅខេត្តសៀមរាប
ពីថ្ងៃទី ២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៦**

កំ.សំ នៅក្នុងពិធីកាត់ខាន់ស្នា

តើការអង្គុយបាំងឆ័ត្រនាំអោយមានអ្វី? នាំអោយមានម្លប់ ។
តើម្លប់នាំអោយមានអ្វី? នាំអោយបានត្រជាក់កាយសប្បាយចិត្ត ព្រោះ
មានទីពឹង ។ តើម្លប់ជាតំនាងអ្វី? តំនាងព្រហ្មវិហារធម៌ ។

តើកូនមានព្រហ្មវិហារធម៌លើម្តាយឪពុកទេ?

បើយោងតាមទ្រឹស្តីព្រះពុទ្ធសាសនា កូនមិនមានព្រហ្មវិហារធម៌
លើម្តាយឪពុកទេ មានតែកតញ្ញតាធម៌ ចំពោះម្តាយឪពុកវិញ ។

ចុះម្តាយឪពុក មានព្រហ្មវិហារធម៌លើកូនទេ? ម្តាយឪពុក មាន
ព្រហ្មវិហារ ៤ គឺមេត្តា ករុណា មុទិតា ឧបេក្ខា លើកូន ។

ចុះសព្វថ្ងៃនេះ ខ្ញុំបានឃើញលោកអាចារ្យ ហៅកូនស្រីប្រុស
អោយទៅបាំងឆ័ត្រជូនម្តាយឪពុក តើត្រូវទេ?

ខ្ញុំឆ្ងល់ថា តើនរណា ជាអ្នករៀបការអោយនរណា? ខ្ញុំបានដឹង
ច្បាស់ថា ម្តាយឪពុក ជាអ្នករៀបការកូន មិនមែនកូនជាអ្នករៀបការ
ជូនម្តាយឪពុកទេ ។

ម្តាយឪពុក ជាអ្នកឈររៀបការកូននេះហើយ ដែលលោកបាន
តំលៃថា ព្រហ្មវិហារធម៌ ។ បើគ្មានព្រហ្មវិហារធម៌ទេ មិនអាចឈររៀប
ការកូនបានឡើយ ។

បើដូចនេះ តើនរណា ត្រូវអង្គុយបាំងអោយអ្នកណា?

បើយោងតាមទ្រឹស្តីព្រះពុទ្ធសាសនាក្តី ប្រពៃណីខ្មែរក្តី ត្រូវម្តាយឪពុក ជាអ្នកឈររៀបការកូន ត្រូវម្តាយឪពុកអង្គុយបាំងឆ័ត្រអោយកូន ដើម្បីសំដែងព្រហ្មវិហារធម៌អោយកូនបានដឹងថា ម្តាយឪពុក ត្រូវមានព្រហ្មវិហារធម៌លើកូន រហូតដល់ខ្លួនស្លាប់ ។

ដូចនេះ ពីសម័យបុរាណ កាលបើលោកបានរៀបពិធីក្រាលអង្ករ រាបហើយ លោកមេបាបានបង្គាប់អោយអ្នកភ្លេង ច្រៀងហៅកូនស្រី ទៅអង្គុយលើអង្កររាប ។

លុះចប់ពិធីធ្វើធ្មេញ លោកមេបាបានបញ្ជាអ្នកភ្លេង ច្រៀងអញ្ជើញមាតាបិតាកូនស្រី មកអង្គុយបាំងឆ័ត្រអោយកូនស្រី ដែលនាងកំពុងអង្គុយលើអង្កររាបស្រាប់ ។

លុះលោកអាចារ្យក្តី អ្នកច្រៀងកាត់ខាន់ស្នាក្តី បាននិយាយ និងច្រៀងអប់រំកូនស្រីចប់ ទើបលោកមេបា បានបង្គាប់អ្នកច្រៀងហៅកូនប្រុស មកចុះកិច្ចសន្យា ៥ ខ ថា បើកូនស្រីរបស់ខ្ញុំជាមេបា បានធ្វើកិច្ចអ្វីមានការឆ្គាំឆ្គង ព្រោះនាងជាស្រី មានភាពក្មេងខ្ចី អ្នកត្រូវពន្យល់ណែនាំអោយនាងយល់ អ្នកកុំធ្វើអំពើអមនុស្សធម៌ចំពោះនាង :

- ១. កុំជេរម្តាយតាយឪពុក ប្រដូចដល់ញាតិសន្តាន

២. កុំវាយក្បាលនឹងកន្ទុយអុស

៣. កុំវាយក្បាលនឹងអំបោស

៤. កុំវាយក្បាលនឹងស្បែកជើង

៥. បើអ្នកបានបំពានលើ ខ ទាំង ៤ ខ ណាមួយ ខាងលើ នេះហើយ ខ្ញុំជាមេបា នឹងរឹបអូសយកទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលមានទាំងប្តីនាស មកប្រគល់អោយកូនស្រីទាំងអស់ ។

ឯខ្លួនអ្នក ត្រូវចុះពីផ្ទះតែខ្លួនទេ ។

កាលបើលិកិច្ចសន្យាទាំង ៥ ខ នេះ លោកមហា មាតាបិតា ចាស់ទុំ នឹងសាមីខ្លួនកូនប្រុស ឆ្លើយព្រមគ្នាថា យើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នា យល់ព្រមទទួលដោយសេចក្តីរីករាយ ។

លោកមេបា មាតាបិតា ញាតិខាងកូនស្រី បានយល់ព្រមអោយ កូនស្រី ចេញទៅអង្គុយសំពះផ្ទឹមជាមួយនឹងកូនប្រុស ។

បានន័យថា កូនស្រីនៅក្នុងរបបមាតាធិបតេយ្យខ្មែរ មានតំលៃ ខ្ពស់ខ្ពស់ណាស់ ។

លុះធ្វើពិធីកាត់ខាន់ស្លាបានចប់ស្រេចបាច់ហើយ ទើបលោកមេបា បង្គាប់អោយធ្វើពិធីកប់ជីវីទៀត ។

ពិធីកម្មជំនុំ (កម្មវិធី)

តើពិធីកម្មលក្ខបែបណា?

បើមេបាបង្គាប់អោយកប់កន្លែងណា គេត្រូវដឹករណ្តៅនៅកន្លែងនោះ មានជំរៅ ១ លូក ទើបគេអោយកូនស្រី យកកន្លែងលក្ខទៅដាក់ក្នុងរណ្តៅ ហើយបញ្ជាអោយកូនស្រីកាយអាចដឹកប់ ជាន់អោយជិត កុំអោយធំក្លិនចេញមកក្រៅ ។

បញ្ហា

ឯកសារនេះ ខ្ញុំចម្លង និងកែសម្រួលចេញពីកាសែតចម្លែងកាត់ខាន់ស្លា លោកតា នួន ម៉ៅ នៅភូមិស្នាយរាន ឃុំបឹងព្រះ ស្រុកបាភ្នំ ព្រៃវែង ។

កំណត់សំគាល់

- សៀវភៅអាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្មែរ ភាគ ១-២ ខ្ញុំបានបោះពុម្ពនៅ

ឆ្នាំ ១៩៩៥

- អង្គការពិព្វណ៍វប្បធម៌អង្គរយូឡងយូ រៀបពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍

នៅឆ្នាំ ២០០៦

- ស្រុកបាភ្នំ និងខេត្តសៀមរាប ឆ្ងាយពីគ្នាណាស់
- លី សុវិរ និងលោកអាចារ្យ ពិន សៀន មិនដែលស្គាល់គ្នា
- រយៈពេលខុសគ្នាឆ្ងាយ

- ម្តេចសៀវភៅអាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្មែររបស់ខ្ញុំ និងការសែតរបស់អង្គការពិពាហ៍វប្បធម៌យុវជន ដូចគ្នាម៉្លោះ គ្រាន់តែសៀវភៅរបស់ខ្ញុំ កូនស្រីបានអង្គុយនៅលើអង្គររាប ម្តាយឪពុកកូនស្រី អង្គុយបាំងឆ័ត្រ អោយកូនស្រី ។ ឯការសែតអង្គរយុវជន អង្គុយនៅកន្លែងស្មើគ្នាប៉ុន នោះ ពីព្រោះគ្មានរៀបធៀបធ្វើអង្គររាប ។

ក្រែងប្រពៃណីពិធីកាត់ខាន់ស្មារបស់ខ្មែរ មានលក្ខណៈបែបនេះ ទេដឹង ?

ច. ពិធីលាងដើង

នៅក្នុងពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍កូនចៅខ្មែរ, បុព្វបុរសខ្មែរ លោកបាន បង្កើតពិធីតូចៗ ជាច្រើន, ប៉ុន្តែពិធីតូចៗទាំងនោះ ខ្ញុំសូមលើកយកពិធី ៣ គឺ ពិធីលាងដើង, ពិធីសំពះផ្ទឹម និងពិធីតោងស្បែក មកពិភាក្សា, ពិចារណា អោយតម្លៃថា តើពិធីទាំង ៣ នេះ កើតមានពីសម័យណា?

បើយោងតាមការស្រាវជ្រាវ ឃើញថា កើតមានតាំងពីបរម បុរាណ គឺមុនសម័យរៀបរាជាភិសេកព្រះថោង នាងនាគ រឿងសម័យ

រាជាភិសេកព្រះបាទ ហ៊ុន ឡេន និងព្រះនាង លីវ យី ជាបឋម
ព្រះមហាក្សត្រខ្មែរជាស្រ្តី មកម៉្លេះផង ។

បើគិតពីសម័យនោះ មកដល់សម័យបច្ចុប្បន្ន ឆ្នាំ ២០១២ នេះ
អស់រយៈពេលច្រើនជាង ២០០០ ឆ្នាំមកហើយ ។

ខ្ញុំឆ្ងល់ថា នៅពេលរៀបការ យាយយើង តាយើង, ម៉ែយើង
ឪយើង តើមានយាយណា ម៉ែណា មិនព្រមលាងជើងអោយតាយើង
ឪយើងទេ? តើមានតាណា ឪណា មិនព្រមតោងស្បែកយាយយើង
ម៉ែយើងទេ?

បើតាមឯកសារនានា មិនឃើញមានប្រាប់, តាមពាក្យបរមបរា
ក៏មិនដែលមាននិយាយ ។ ឯពិធីរៀបការកូនចៅ ចេះតែមានបន្តរៀង
រហូតមក ហើយបានរស់នៅស្ងប់ស្ងៀម ដោយសុខដុមរមនា ជាមួយគ្នា
ដោយសប្បាយរីករាយផង អស់ជាង ២ ០០០ ឆ្នាំហើយផង ។

ទស្សនទានស្ទេរ

ចាប់បន្តពីសង្គម ប៉ុល ពត មក ខ្ញុំមានការព្រួយបារម្ភច្រើន
ណាស់ ខ្លាចប្រពៃណីខ្មែរ រអិលធ្លាក់ខុសផ្លូវពីអរិយធម៌ខ្មែរបុរាណ ។

ការព្រួយបារម្ភនេះ ធ្វើអោយខ្ញុំខំស្រាវជ្រាវ រកឯកសារ
ប្រពៃណីអាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្មែរ ទោះគេយល់តាមក្តី គេមិនយល់តាមក្តី
ខ្ញុំត្រូវសរសេរសៀវភៅ ពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍កូនចៅខ្មែរ មាន

១. អាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្មែរ ភាគ ១, ២
២. អាពាហ៍ពិពាហ៍ប្រៀបធៀប ភាគ ១, ២
៣. ពិធីហៅព្រលឹង ដែលមាននិយាយទាក់ទង នឹងអាពាហ៍ពិ-
ពាហ៍ខ្មែរ ។
៤. អាពាហ៍ពិពាហ៍ កំពុងមានវិបល្លាស
៥. អាពាហ៍ពិពាហ៍បន្ថែម ស្តីពីពិធីកាត់ខាន់ស្លា និង
៦. អាពាហ៍ពិពាហ៍បង្រួប កំពុងសរសេររើសយកបញ្ហាណា ដែល
មានទំនាស់នៅក្នុងសង្គមខ្មែរ យកមកសរសេរដោះស្រាយ ។

ខ្ញុំសូមសំនូមពរ លោកអ្នករៀបចំ ពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍កូនចៅ
ខ្មែរថា យើងអ្នកដឹកនាំពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍ មិនមែននឹកឃើញហើយ
ថាទេ ។ បើនឹកឃើញហើយ ត្រូវយកគំនិតនោះ មកពិភាក្សា ថ្លឹងថ្លែង
ពិចារណា អោយបានច្បាស់ ទើបយកគំនិតនោះ មកប្រាប់គេអោយ
អនុវត្តតាម ។

ប្រសិនបើគំនិតនោះ មិនទាន់មានការឯកភាពគ្នាទេ កុំយកមក
និយាយ ម្តងថាបែបនេះ ម្តងថាបែបនោះ ធ្វើអោយគេអស់ជំនឿលើ
ខ្លួនផង លើឯកសារនានាផង ។

បន្តពីនេះទៅ ខ្ញុំសូមលើកយកបញ្ហានារី ដែលមិនព្រមលាងជើង
អោយបុរស តើមកពីមូលហេតុអ្វី?

យើងបានរៀនពីអរិយធម៌ខ្មែរ យល់បញ្ហារបស់ខ្លួនអោយបាន
ច្បាស់សិន លុះអរិយធម៌របស់គេចូលមក ខ្លួនកុំចេះតែទទួលយក
ដោយគ្មានការពិចារណា ។

ឧទាហរណ៍ នៅសម័យដើមសតវត្សទី ២០ នេះ ប្រុសខ្មែររត់
មុខរទេះ មិនហ៊ានទទួរក្រមា ពីចំនួន ២ ឆ្នាំ ទៅ ៤ ឆ្នាំ ទើបបាននារី
ខ្មែរម្នាក់ យកមកធ្វើជាប្រពន្ធ ។

ឯប្រទេសអឺរ៉ុបវិញ នៅសម័យនោះ ស្រីជាទាសកាមគុណរបស់
ប្រុស ។ លុះស្រីអឺរ៉ុបគេខំរើបំរាស់ ទាមទារយកសិទ្ធិអោយស្មើនឹងបុរស
បាន ។ ឯនារីខ្មែរយើង ក៏ខំប្រឹងស្រែកទាមទារយកសិទ្ធិខ្លួន អោយស្មើ
នឹងបុរស ដូចជានារីអឺរ៉ុបដែរ ។

ខ្ញុំឆ្ងល់ ខ្ញុំសួរថា នារីខ្មែរ និងបុរសខ្មែរ តើនរណាធំជាងនរណា?
នៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ។

នារីខ្មែរ បើនារីណាឆ្លើយថា នារីមានសិទ្ធិតិចជាងបុរសឆ្ងាយ
ណាស់។ សូមអោយនារីនោះ ទៅដណ្តឹងប្រុស អោយប្រុសបង្គាប់
ប្រាក់ខាន់ស្នា ប្រុសបង្គាប់ទេយ្យវត្ថុជាជំនួន, ទារយកប្រាក់ស្នាប់ទឹក
ដោះពីនារីវិញ ទើបត្រូវ ។

តែសព្វថ្ងៃ ខ្ញុំនៅតែឃើញប្រុស ស្តីដណ្តឹងស្រី បង្គាប់ប្រាក់ខាន់
ស្នា ថ្លៃស្នាប់ទឹកដោះពីប្រុស រឺម្តាយឪពុកប្រុស ម្តេចក៏ថា នារីមានសិទ្ធិ
តិចជាងបុរស ។

ដូចនេះ ស្រីធំជាងប្រុស តើនារីទាមទារយកអ្វីទៀត? ចង់បាន
ធំជាងប្រុសបែបណាទៀត?

ក. ពិធីលាងដើង

បើនាងគិតត្រឹមតែ លាងដើងជំរះដីធ្លូលី ដែលមានជាប់នៅដើង
ប្រុស អោយស្អាត កុំអោយឡើងទៅលើផ្ទះ ខ្លាចប្រលាក់កន្ទេល,
កំរាល តាមន័យអត្ថានុរូប គួរថាទាបចោកទៅចុះ! ចុះបើពិធីលាងដើង
នៅក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្មែរ ពិសម័យមុននេះបន្តិច គេហែកូនប្រុសពី
រោងផ្កាស្នា មកដល់ដើងជណ្តើរផ្ទះកូនស្រី ឈរឈប់លើថ្មដា រឺនៅលើ
គល់ឈើ ។

កូនស្រីចុះពីលើផ្ទះ កាន់យកផ្តិតទឹកមកលាងជើងកូនប្រុស ។
លុះលាងរួច កូនស្រីជូនស្លាមួយម៉ាត់ទៅកូនប្រុស ។ កូនប្រុសជូនប្រាក់
១ រៀល រឺ ២ រៀលទៅកូនស្រីវិញ តាមលទ្ធភាព ។

បើគិតតាមន័យអត្ថានុរូប ហាក់ដូចជាស្រីទាបថោកមែន ។ តែ
បើនាងគិតតាមន័យអត្ថប្បដិរូបវិញ បានន័យថា លាងជំរះអំពើក្បត់
ប្រពន្ធ ដូចជាមានប្រពន្ធហើយ ទៅមានប្រពន្ធលួចលាក់ ២, ៣ ទៀត,
ដើរផឹកស្រា, លេងបៀវ ប៉ោឡែ ចោលប្រពន្ធ-កូន ។

តើនាងធំ រឺតូច? បើនាងតូច គេមិនបាច់រៀបពិធីទេ ។ បើនាង
តូច តើនាងហ៊ានអប់រំប្តី កុំអោយធ្វើអំពើក្បត់នានាទេ?

គ្រាន់តែបុព្វបុរសខ្មែរ បានធ្វើអោយនាងធំ តាមរបៀបស្រីគ្រប់
លក្ខណ៍ ។ នាងអប់រំប្តី តាមភាសា, កិរិយា, ចរិយា ជានារីគ្រប់លក្ខណ៍
នាងមិនជេរពោល រោលពត់ អាមីង តាមបែបនារីខាតលក្ខណ៍ឡើយ ។

ខ. ពិធីតោងស្បែក

តាមន័យអត្ថានុរូប យើងបានឃើញកូនប្រុស ដើរអោនតោង
ស្បែកនាង ពីក្រោយមែន ។ តែបើតាមន័យអត្ថប្បដិរូបវិញ បានន័យថា
កូនប្រុស ត្រូវធ្វើអ្វីតាមស្រីយល់ឃើញផងដែរ, បើរកទ្រព្យសម្បត្តិបាន

មក ត្រូវប្រគល់អោយស្រីជាអ្នកទុកដាក់ ចាត់ចែង សន្សំទុកផង,...
មើលរឿងមាយើង ។

បើចាស់ៗ និយាយលេង បែបកំប្លែងថា អា! កុំរស់នៅក្រោម
កន្ទុយក្បួនកូនស្រីពេក បានន័យថា តោងស្បែ គឺតោងកន្ទុយក្បួនប្រពន្ធ
ទៅវិញ ។

សូមនាងថ្លឹងថ្លែង វិភាគពិចារណា លើពិធី អាពាហ៍ពិពាហ៍ខ្មែរ
ដែលបុព្វបុរសខ្មែរ បានបង្កើត តើមានពិធីណាមួយ បានធ្វើអោយស្រី
ទាបថោក បើមានសូមប្រាប់ខ្ញុំជាអ្នកនិពន្ធវិញផង ។

បើតាមទស្សនៈអ្នកនិពន្ធវិញ ខ្ញុំថាគ្មានទេ ។

បើមានពិធីណាមួយ ធ្វើអោយថោកទាប លោកមិនបានអោយ
តំលៃថា របបមាតាធិបតេយ្យខ្មែរឡើយ ។

សូមលោកអ្នកអានទាំងអស់ បើយល់ថាខុស រឺថាត្រូវ សូមធ្វើ
អត្ថបទចំនាប់អារម្មណ៍ខ្លីមួយ ប្រគល់អោយខ្ញុំ, ខ្ញុំនឹងយកអត្ថបទនោះ
ទៅចុះក្នុងសៀវភៅ អាពាហ៍ពិពាហ៍បង្រួប ទុកជាអត្ថបទចំនាប់
អារម្មណ៍ របស់លោក សំរាប់ទុកអោយជាតិខ្មែរ បានយល់ទៅថ្ងៃ
ក្រោយ ។

បញ្ជាក់

- នៅទសវត្សរ៍ទី ៩ ទី ១០ និងទី ១ នៃសតវត្សរ៍ទី ២០ និងទី ២១ នេះ កូនប្រុសបានពាក់ស្រោមជើង ពាក់ស្បែកជើងឃ្មប់ ឡើងទៅ ដល់លើផ្ទះកូនស្រី ទើបដោះស្បែកជើងឃ្មប់ចេញ នៅពាក់ស្រោមជើង ទៅឈរជាន់នៅលើថ្មដា ដែលគេតំកល់លើកំរាលព្រំដីល្អប្រពៃ គួរជាទី ស្រលាញ់ ។

- កូនស្រីចេញពីក្នុងបន្ទប់ កាន់យកដបទឹកអប់មកបាញ់លើជើង កូនប្រុស រួចយកសំលី រឺកូនកន្សែងសល្អស្អាត ទៅគ្របលើជើងកូនប្រុស មួយសន្ទុះ ទើបក្រោកឈរឡើង ហុចជាយកន្សែងទៅអោយកូនប្រុស ដើរតោងជាយកន្សែង ដើរជិតដល់កំរាលកន្លែងសំពះផ្ទឹម កូនប្រុសលែង ជាយកន្សែង, កូនស្រីចូលទៅក្នុងបន្ទប់របស់ខ្លួនវិញ ។ ឯកូនប្រុស បាន ចូលទៅអង្គុយលើកំរាលសំពះផ្ទឹម ។

- អ្នកច្រៀងបើករាំងនន ទៅឈរច្រៀងនៅមុខបន្ទប់កូនស្រី អញ្ជើញអោយកូនស្រី ចេញមកសំពះផ្ទឹមជាមួយនឹងកូនប្រុស ។

តើកូនស្រីលោកចង់បានអ្វី? រឺលោកចង់ជំរះអ្វី?

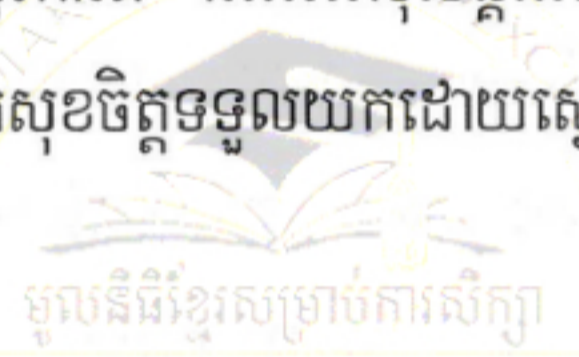
+ បើចង់ជំរះចូលី ជើងនៅទាំងស្រោម គ្មានចូលីជាប់នឹងជើង, មានតែលាងជំរះអំពើក្បត់នានា រឺគំនិតពាលាអាវ៉ាសៃ អោយចេញ

ឆ្ងាយពីខ្លួនកូនប្រុស អោយនៅសល់តែក្លិនក្រអូប បានន័យថា នៅសល់
តែការប្រព្រឹត្តអំពើល្អ គឺក្លិនក្រអូបនេះឯង ។

ឯក្លិនក្រអូបទឹកអប់ បានឆ្ងាយណាស់ បានត្រឹមជាង ២ ម៉ែត្រ ។
ឯក្លិនក្រអូបនៃការប្រព្រឹត្តល្អរបស់បុរស ស្រ្តីវិញ មានក្លិនក្រអូបមាន
ចំងាយរាប់រយ រាប់ពាន់គីឡូម៉ែត្រ ។

+ បើមិនលាងជើងវិញ វាមានន័យថា ទុកបណ្តោយអោយកូន
ប្រុស នៅតែរក្សានូវគំនិត និងអំពើខុសឆ្គងពីមុនមកដាក់ក្នុងគ្រួសារ
ហើយកូនស្រី ត្រូវតែសុខចិត្តទទួលយកដោយស្ងៀមស្ងាត់?

បញ្ជាក់

ពិធីលាងជើង ពិធីសំពះផ្ទឹម ពិធីតោងស្បែក ពិធីទាំង ៣ នេះ
ត្រូវមានទំនាក់ទំនងគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ បានន័យថា បើកូនប្រុស យល់
ព្រមអោយកូនស្រីលាងជើង ។ លុះដល់ពេលសំពះផ្ទឹម ទើបកូនស្រី
យល់ព្រមចូលទៅអង្គុយសំពះផ្ទឹមរួមខ្នើយ កូនប្រុសបានឃើញកូនស្រី
បំពេញតួនាទីជានារីគ្រប់លក្ខណ៍ ទើបកូនប្រុសក្រោកឈរតោងស្បែក
កូនស្រី រហូតដល់ក្នុងបន្ទប់ ។

ការធ្វើតាមការយល់ឃើញបែបខាងលើនេះ ទើបកូនចៅខ្មែរ
បានសុខចំរើន អស់យារវិជីវ ។

បើធ្វើពិធីលាងដើងរួច ត្រូវរៀបធ្វើពិធីសំពះផ្ទឹមបន្តទៀត ។

ឆ. សូមរិះគន់ស្ថាបនា

ចំពោះអ្នករៀបពិធី

ខ្ញុំសូមអភ័យទោស ពីសំណាក់លោកអ្នករៀបកែតម្រូវពិធី អាពាហ៍
ពិពាហ៍ខ្មែរថា បើយើងធ្វើត្រូវ គេធ្វើតាមហើយ មិនបាច់ដើរបន្ទាច
គេថា បើមិនធ្វើបែបនេះ បែបនោះទេ និងលក់ព្រៃ ។ តែបើយើងធ្វើខុស
វិញ បើទុកជាយើងដើរបន្ទាចគេយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏គេមិនធ្វើតាមដែរ ។

+ ពិធីអាពាហ៍ពិពាហ៍ ជាច្បាប់ ជាប្រពៃណីខ្មែរទេ បើមានការ
មិនគោរពអនុវត្តតាម គឺមិនមានចែងអំពីព្រៃ រឺពិន័យនោះទេ តែគឺត្រូវ
អប់រំគេ ដែលវាខុសពីទំរង់ច្បាប់ជាតិបច្ចុប្បន្ន គឺអាចព្រៃ ដាក់ទណ្ឌកម្ម
ណាមួយនោះ ក៏ត្រូវតែអនុវត្តច្បាប់ប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុដែរ តើយកប្រាក់
ព្រៃនោះទុកឯណា?

* ករណីមួយទៀត ជាឧទាហរណ៍ នៅក្នុងពិធីរាំបើកទៀប ច្បាប់ដើមនៅគ្រប់ឯកសារ លោកដាក់ថា រាំបើកបាយស្រី។ ឯលោក អ្នកច្រៀង លោកបានច្រៀងថា រាំបើកបាយប្រស្រី^៣ ។

ខ្ញុំចូល

- តើបាយ មានប្រស្រី ដែររឺ?
- បើអ្នកភ្លេងច្រៀងខុស គួរអ្នករៀបពិធី ប្រាប់អ្នកច្រៀងថា មិនមែនបាយប្រស្រីទេ ពាក្យត្រូវលោកហៅថា បាយស្រី ។
- អ្នករៀបពិធី អង្គុយនៅព័ទ្ធជុំវិញត្រៀបត្រា គ្មានអ្នករៀប ពិធីណាម្នាក់ ប្រាប់អ្នកច្រៀង អោយកែពាក្យបាយប្រស្រី មកជាពាក្យ បាយស្រី វិញឡើយ។ ពាក្យបាយប្រស្រី នៅតែមានច្រៀងរហូតមក ដល់ខែ ៦ ឆ្នាំ ២០១២ នេះ ។

ខ្ញុំយល់ថា បើគ្មានអ្នករិះគន់ទេ នៅតែមិនដឹងខុស! បើមិនកែ ពាក្យបាយប្រស្រីទេ ពាក្យនេះបានរស់ទាំងទទឹងទិស ធ្វើអោយក្លាយ ន័យដើម ពីព្រោះ គេនាំគ្នាធ្វើតាម នឹងក្លាយជាប្រពៃណីឆ្គួតលីលា ។

---

៣. បាយស្រី<បាយស្រី បាលី, បាយស្រី សំស្រ្កឹត គឺបាយដែលគេបានហូបហើយ ធ្វើអោយ អ្នកហូប មានសេចក្តីសុខចំរើន ។

វិអ្នករៀបពិធី មិនបានចេះ មិនបានដឹង ពាក្យនេះផងទេដឹង?

បើអ្នករៀបពិធី មិនចេះពាក្យបាយស្រីនេះទេ, សូមលោកមើល ក្បួនអាពាហ៍ពិពាហ៍ មហាមន្ត្រី ញឹក នូវ ទំព័រ ១៦២ រឺមើលពាក្យបាយ ស្រី នៅក្នុងវចនានុក្រមខ្មែរ ទំព័រ ៥៦៧ ស្តាំ ។

តើមានមូលហេតុអ្វី បានជាលោកហៅថា បាយស្រី ពីព្រោះ នៅ ក្នុងពិធីមង្គលការពិសម័យបុរាណ មានធ្វើពិធីហៅព្រលឹង នៅក្នុងពិធី ធ្វើធ្មេញ ។ ពិធីហៅព្រលឹងនោះ មានពិធីដាំបាយព្រលឹង ។

តើពិធីដាំបាយព្រលឹងនោះ គេធ្វើបែបណា? គេយកអង្ករដំនើប សុទ្ធល្អ ទៅលាងអោយស្អាតល្អ គេដាក់សំដីលអោយស្អាតល្អ ។

គេកាប់ដូងខ្លីចំនាស់បន្តិច ពីខាងត្បូង គេកាប់ចោះធ្វើជាគំរូប ។

គេបញ្ជាក់អង្ករនោះ ទៅក្នុងដូងអោយពេញ ។ គេយកដូងទៅដាក់លើ ចង្រ្កាន ។ គេយកអុសគរដុតដូងនោះ រហូតដល់បាយជិតឆ្អិន ។

ទើបគេយកដូងនោះ មកបើកគំរូប គេចាក់ខ្លឹមដូង, ទឹកដោះគោ, សណ្តែក, ល្ង ដែលគេបានលឹងឆ្អិនល្អហើយ ខ្លះគេបុក ខ្លះគេដាក់ទាំង មូល ទៅក្នុងបាយនោះ, គេកាយជ្រោយអោយសព្វ ទើបគេយកដូង នោះ ទៅដាក់លើចង្រ្កាន ដុតភ្លើងភ្នំបាយម្តងទៀត ធ្វើអោយបានឆ្អិន ល្អ ។

លុះភ្នំបាយបានឆ្អិនល្អហើយ គេដួសយកបាយ ១ ស្លាបព្រា រឺ ៣ ស្លាបព្រាចេញពីក្នុងដួង មកអោយកូនស្រីហូប នៅពេលដែលលោក អាចារ្យធ្វើពិធីហៅព្រលឹងចប់ ។

ឯបាយព្រលឹងដែលសល់នៅក្នុងដួង លោកដួសដាក់តៀប ទុក យកទៅអោយកូនស្រី-ប្រុសហូប នៅក្នុងពិធីផ្សំដំនែក ។

បញ្ជាក់

នៅក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍ពីសម័យបុរាណ លោកប្រើតៀប ៣ គឺ តៀប ១ សំរាប់ដាក់បាយព្រលឹង ទុកអោយកូនស្រី-ប្រុសហូប នៅ ពេលរៀបពិធីផ្សំដំនែក ។ ឯតៀប ២ ទៀត លោកដាក់នំចំនី, មាន់ស្មៅ, សាច់ជ្រូក ផ្សេងទៀត ទុកជូនអ្នករាំបើកបាយស្រី ។

នូវពេលរាំបើកតៀប

គេដាក់តៀបបាយព្រលឹងនៅកណ្តាល, ឯតៀប ២ ទៀត នៅ អមសងខាង ។ អ្នកច្រៀងបើកតៀប លោកយកតែតៀបសងខាង, ឯ តៀបកណ្តាល លោកទុកជូនកូនស្រី-ប្រុស ។

មូលហេតុអ្វី បានជាលោកប្រើតៀប ៣ ?

ម្តេចម្នីម្នី នូវតែតៀប ២ វិញ ?

បើយោងតាមប្រពៃណីខ្មែរ, បើលោកបង្កើតអ្វីៗ លោកបាន គោរពតាមគោលការណ៍ ៤ គឺ ៣, ៥, ៧, ៩ ។

សូមពិនិត្យមើលកាំងឈ្មោះផ្ទះខ្មែរបុរាណ :

បើផ្ទះលោកទាប លោកធ្វើជណ្តើរមានកាំមួយ ។

បើផ្ទះលោកខ្ពស់បន្តិច លោកធ្វើជណ្តើរមានកាំ ៣, ៥, ៧, ៩ ។

បើផ្ទះនោះខ្ពស់ លោកធ្វើជណ្តើរបត់ចុះ បត់ឡើង, ធ្វើយ៉ាងណា អោយ
ជណ្តើរនោះ មានកាំ ៣, ៥, ៧, ៩ ។ ឯជណ្តើរមានកាំ ៩ មិនឃើញមាន
នៅសល់ ។

សង្កេតតាមឯកសារនានា

បើសង្កេតតាមឯកសារនានាឃើញថា ខ្មែរពីសម័យបុរាណ លោក
បានគោរពតាម

- បាវចនា ៥ : មេ, បា, ព្រះ, តា, ចារី ។

តែក្រោយមក ប្រហែលជានៅក្រោយសម័យព្រហ្មញ្ញសាសនា

រឺព្រះពុទ្ធសាសនាចូលស្រុកខ្មែរ គេឃើញ :

+ ព្រហ្មញ្ញសាសនា មានបាវចនា ៣

១. ព្រះព្រហ្ម

២. ព្រះឥសូរ

៣. ព្រះនារាយណ៍

+ ពុទ្ធសាសនា មានបាវចនា ៣ ដែរ

១. ព្រះពុទ្ធ

២. ព្រះធម៌

៣. ព្រះសង្ឃ ។

ថ្ងៃក្រោយមក ឃើញខ្មែរដូរបានចំណារបស់ខ្លួនថា ជាតិ សាសនា
ព្រះមហាក្សត្រ

ខ្មែរបានដូរបាននាពី ៥ មក ៣ ប្រហែលជាសម័យមុន ការ
កសាងប្រាសាទអង្គរវត្ត បានជាប្រាសាទអង្គរវត្ត មានកំពូល៥ បើយើង
មើលពីលើ, ពីចំហៀង, បើយើងមើលពីខាងមុខ ពីក្រោយ ឃើញ
ប្រាសាទអង្គរវត្ត មានកំពូល ៣ ។

តាមទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួន

ក. ដោយស្រុកក្រុង ប្រជាជនហាក់ដូចជាអស់ជំនឿផង

នៅពេលរៀបការកូនចៅ គ្មានបានរៀប :

- ពិធីធ្វើធូញ
- ពិធីហៅព្រលឹង
- ពិធីដាំបាយព្រលឹង
- គ្មានបាយព្រលឹងដាក់តៀប បានជាឃើញនៅសល់តែ

តៀប ២ ។

ខ. នៅពេលនោះ ហាក់ដូចជាមានទ្រឹស្តី និយមគូ នៅក្នុងពិធី
អាពាហ៍ពិពាហ៍កូនចៅខ្មែរ នៅចុងសតវត្សទី ២០ និងដើមសតវត្សទី
២១ នេះ ដូចជា

- ទៀប ២
- ម្លូស្នាអមខ្លួន ២
- ថង់រង ២
- ស្នាដក ស្នាកន្សែង ២
- ទៀនពេលា ១ គូ... ។

សូមជួយពិចារណា? តើមកពីមានមូលហេតុអ្វី?

បញ្ជាក់

ពីសម័យបុរាណ លោកមានជំនឿថា បើអ្នកណាម្នាក់បានហូប
បាយព្រលឹង អ្នកនោះ នឹងមានព្រលឹងទាំង ១៩ ចូលមកស្ថិតនៅក្នុងខ្លួន
បានសុខ បានចំរើន មានសិរស្នស្តីគ្រប់ពេលវេលា កុំបីមានចង្រៃឧបទ្រព្យ
អ្វីកើតមានដល់ខ្លួនឡើយ ។

ដូចនេះ នៅគ្រប់ពិធីទាំងអស់ ដូចជា ពិធីកោរជុក, ចូលម្ហូប,
ចេញពីម្ហូប, បួសសាមណេរ, ភិក្ខុ, ការ, ចំរើនព្រះជន្ម,... លោកបានធ្វើ
ពិធីហៅព្រលឹងទាំងអស់ អោយអ្នកដែលគេរៀបពិធី បានហូបបាយ
ព្រលឹងគ្រប់ៗគ្នា នៅគ្រប់ពិធីទាំងអស់ ។

វាយបញ្ចូលជា eBook ដោយ ម៉ែង សោភ័ណ្ណ

ក្រោមការឧបត្ថម្ភពីសំណាក់ ខ្មៅ យុន សំរឹង

គាំទ្រពីលោក ជា សារឿន

ដើម្បីបម្រើប្រយោជន៍ជាសាធារណៈ ដោយមិនគិតកម្រៃ

មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា